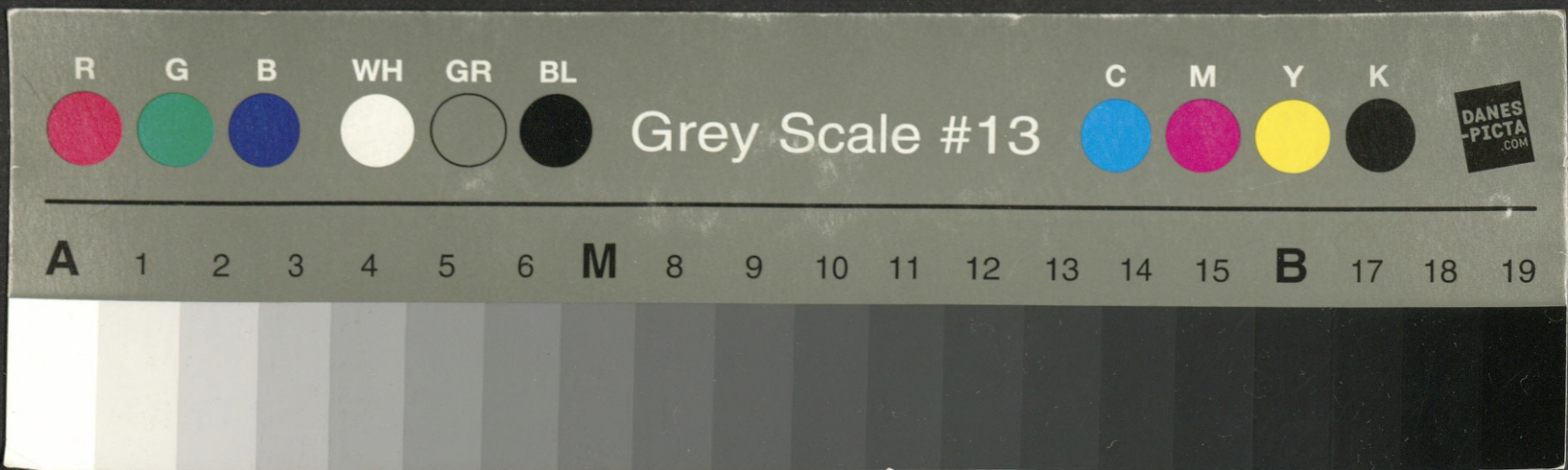
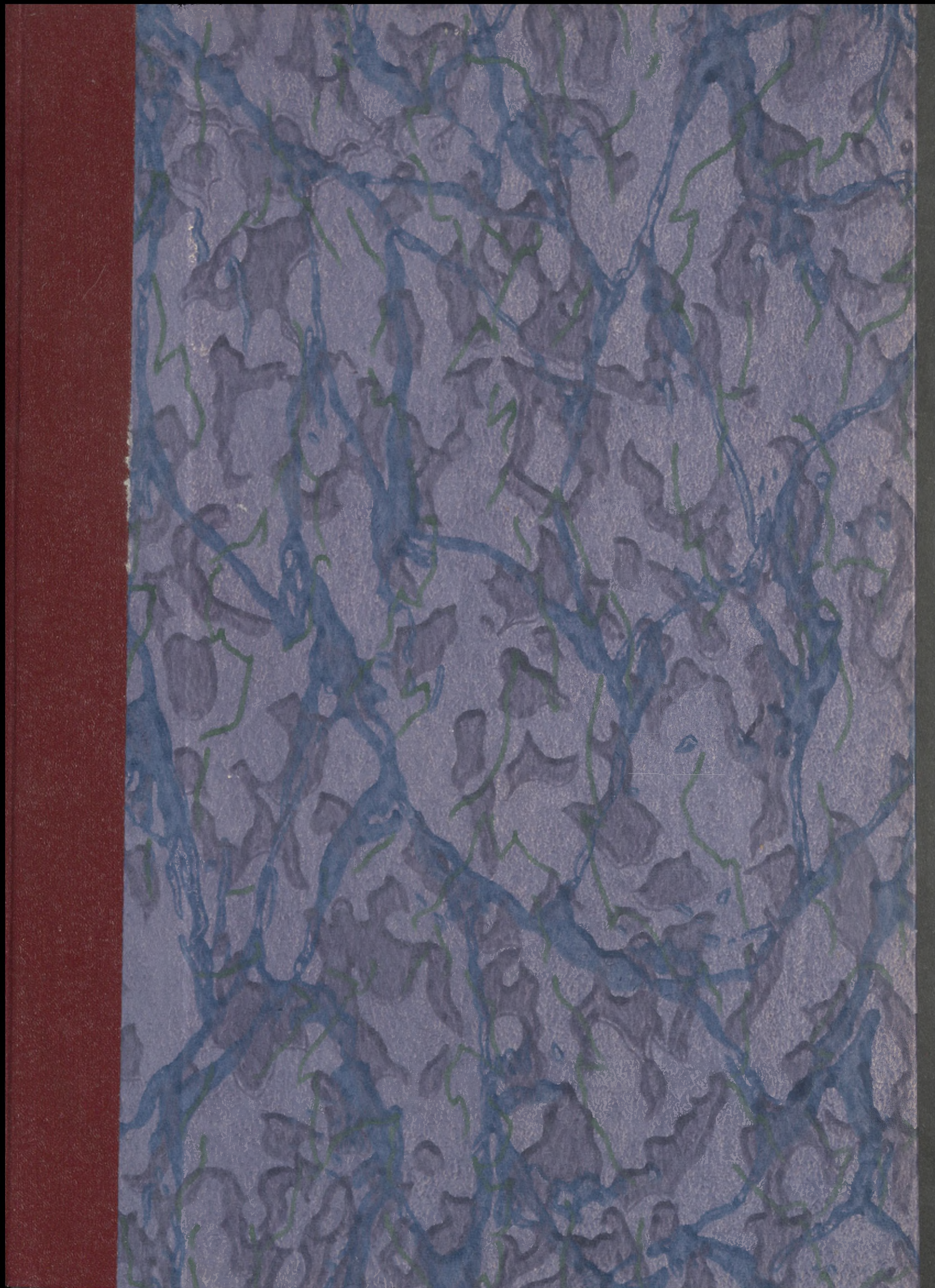

3007

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT PIECHOTY

Tylko do użytku służbowego

1500 F.

W Y T Y C Z N E

SZKOLENIA W ODDZIAŁACH OBRONY NARODOWEJ

1439
3015

Generalny Inspektor Sił Zbrojnych Biuro Inspekcji	
Wpł. dn. 29 IX 1938	REF.
230 - 1416 18	gen. dyw.
Załącz.	Arwid Murgelauer

355.62 : 355.21 : 355.51

3003/3

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Departament Piechoty

Nr spr. 2310-12/Wyszk.

Tylko do użytku służbowego

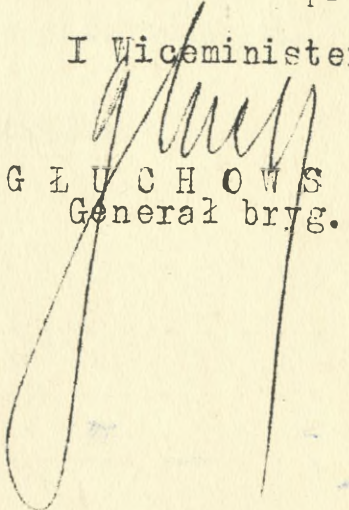
Warszawa, dnia 15. /IV 1938 r.

Wprowadzam do użytku służbowego "Wytyczne szkolenia w oddziałach Obrony Narodowej".

Równocześnie unieważniam i polecam zniszczyć "Wytyczne szkolenia w oddziałach Obrony Narodowej" - M.S.Wojsk.Dep.Piech.Nr. spr. 2310-10/Wyszk. z 12 XII 1936 r.

W Imieniu ~~Ministra~~ Spraw Wojskowych

I Wiceminister

G Ł U C H O W S K I
Generał bryg.

Otrzymują:

Według rozdzielnika
specjalnego.

S P I S R Z E C Z Y .

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia Ogólne.

	<u>Str.</u>
1. Cel szkolenia	1
2. Organizacja i przebieg szkolenia	1
3. Wskazówki ogólne	1
4. Nadzór i kontrola nad szkoleniem	3
5. Udział w ćwiczeniach z oddziałami wojska	3
6. Ewidencja	4
7. Sprawozdania	4

ROZDZIAŁ II.

Wytyczne do programów szczegółowych.

A. Szkolenie doraźne.

8. Cel szkolenia	5
9. Organizacja szkolenia	5
10. Metody szkolenia	6
11. Szkolenie bojowe	8
12. Szkolenie strzeleckie	8
13. Nauka o broni i sprzęcie	9
14. Szkolenie pionierskie	10
15. Musztra i władanie bronią	10
16. Szkolenie w walce bagnietem	10

17.	Szkolenie w walce granatem	10
18.	Szkolenie w obronie przeciwlotniczej, przeciwgazowej i przeciwpancernej	11
19.	Szkolenie w obserwacji i w łączności	11
20.	Służba wartownicza i asystencyjna	12
21.	Wychowanie żołniersko-obywatelskie	12

B. Szkolenie okresowe.

22.	Cel szkolenia	13
23.	Organizacja szkolenia	13
24.	Tok służby w obozie	13
25.	Metody szkolenia	14
26.	Szkolenie bojowe	14
27.	Szkolenie strzeleckie	15
28.	Walka granatem	15

C. Szkolenie stałe.

29.	Organizacja szkolenia	16
30.	Cel szkolenia	16
31.	Zakres szkolenia	17
32.	Realizowanie programów szkolenia	18

D. Szkolenie specjalistów.

33.	Kategorie specjalistów	19
34.	Organizacja szkolenia	19

E. Doskonalenie kadry.

Str.

35. Organizacja szkolenia	20
-------------------------------------	----

-----000-----

Z a ł a c z n i k i .

1. Organizacja i przebieg szkolenia żołnierzy
Obrony Narodowej.
2. Sprawozdanie z wyszkolenia żołnierzy Obrony
Narodowej.

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

1.
Cel szkolenia. Jako cel szkolenia żołnierzy Obrony Narodowej przyjąć:

1. osiągnięcie wysokiego poziomu wychowania żołnierskiego i obywatelskiego,
2. przygotowanie do użycia w służbie polowej, w walce i w służbie asystencyjno - wartowniczej,
3. wyrobienie u żołnierzy i w oddziałach Obrony Narodowej dużej sprawności alarmowej oraz stałej gotowości bojowej,
4. przygotowanie oddziałów Obrony Narodowej do zadań specjalnych.

2.
Organizacja i przebieg szkolenia. Szkolenie żołnierzy Obrony Narodowej prowadzi się:

- w zwartych oddziałach Obrony Narodowej,
- w organizacjach przysposobienia wojskowego.

Szczegółowy plan szkolenia przedstawia załącznik Nr 1.

3.
Wskazówki ogólne. Odmienne i trudniejsze niż w oddziałach wojska warunki szkolenia wymagają stosowania w oddziałach Obrony Narodowej odpowiednich metod oraz wyteżonej i umiejętnej pracy dowódców.

Szkolenie w oddziałach Obrony Narodowej ma charakter dorywczy: Ograniczone możliwości tak co do czasu, jak i środków wskazują na konieczność szkolenia przede wszystkim praktycznego. Wiadomości teoretyczne mogą być podawane tylko w niezbędnym zakresie, potrzebnym dla zrozumienia ćwiczeń praktycznych. Kłaść nacisk na opanowanie umiejętności podstawowych, będących treścią bojowej wartości pojedynczego żołnierza i oddziału. Szkolenie bojowe prowadzić pod kątem widzenia przygotowania oddziałów Obrony Narodowej do zadań, dla jakich są przeznaczone.

Metody i środki wychowawcze w oddziałach Obrony Narodowej przystosować do warunków pracy, wynikających ze specjalnego charakteru służby w tych oddziałach, opierając je przede wszystkim na podkładzie moralnym i ideowym.

Sprawność alarmową i gotowość bojową żołnierzy i oddziałów Obrony Narodowej wyrabiać i sprawdzać przez zbiórki alarmowe, kładąc główny nacisk na natychmiastowość stawiennictwa żołnierzy.

Zakres szkolenia podają wytyczne do programów szczegółowych.

Kadrę oddziałów Obrony Narodowej winno cechować:

- pełne zrozumienie swego zadania i odpowiedzialności,
- duża inicjatywa i przedsiębiorczość,

- duże zdolności organizacyjne i wychowawcze,
- wyrobienie w pracy społecznej,
- planowość w organizowaniu pracy.

Szczegółnej troski wymaga prowadzenie szkolenia stałego w organizacjach przysposobienia wojskowego, gdyż warunki tego właśnie szkolenia są najmniej dogodne.

4.
Nadzór i
kontrola
nad szko-
leniem. -

Stały nadzór nad szkoleniem doraźnym pełnią dowódcy batalionów.

Kontrolę szkolenia przeprowadzają dowódcy brygad i półbrygad a w odniesieniu do szkolenia stałego w organizacjach przysposobienia wojskowego - również dowódcy batalionów.

Kontrola przełożonych winna być częsta i tak prowadzona, aby dawała prawdziwy pogląd na pracę szkoleniową rozrzuconych w terenie oddziałów Obrony Narodowej. Poza tym winna ona zapewnić oddziałom realną pomoc przez usuwanie napotykanych trudności /organizacyjnych, materiałowych, szkoleniowych/.

Wyżsi przełożeni przeprowadzają kontrolę szkolenia żołnierzy Obrony Narodowej stosownie do uznania i potrzeb.

5.
Udział w
ćwiczeniach
z oddziałami
wojska. -

Wskazane jest, by oddziały Obrony Narodowej jak najczęściej brały udział w ćwiczeniach z oddziałami wojska stałego. Odnosi się to tak do szkolenia doraźnego jak i okresowego. Ćwiczenia te muszą być jednak organizowane w granicach przewidzianych na

ten cel kredytów i w myśl wytycznych szkolenia ustalonych dla oddziałów Obrony Narodowej przez kompetentnych przełożonych.

6.
Ewidencja.

Przebieg służby wojskowej w oddziałach Obrony Narodowej ma być odnotowany w dokumentach ewidencyjnych żołnierzy.

7.
Sprawozdania.

Dowódcy brygad i półbrygad przedstawiają do Ministerstwa Spraw Wojskowych przez Departament Piechoty w drodze służbowej krótkie sprawozdania z wyniku i przebiegu szkolenia:

a/ odnośnie szkolenia doraźnego - do 1 listopada za półrocze letnie i do 1 maja za półrocze zimowe,

b/ odnośnie szkolenia okresowego - w terminie 3-tygodniowym po zakończeniu obozu.

Sprawozdania opracowywać według wzoru zał.

Nr 2.

ROZDZIAŁ II.

Wytyczne do programów szczegółowych.

A. Szkolenie doraźne.

8.
Cel szkole-
nia.

Celem szkolenia doraźnego jest:

1. osiągnięcie wysokiego poziomu wychowania żołnierskiego i obywatelskiego,
2. usprawnienie gotowości alarmowej oddziałów oraz podniesienie dyscypliny,
3. doskonalenie sprawności technicznej i bojowej pojedynczego żołnierza, zgranie we współpracy w zespole a w odniesieniu do dowódców - doskonalenie umiejętności dowodzenia małymi oddziałami piechoty w różnych rodzajach działań,
4. przygotowanie do zadań specjalnych.

9,
Organizacja
szkolenia.

Szkolenie doraźne prowadzi się w zwartych oddziałach systemem powoływania na zbiórki alarmowe kilkunastogodzinne i 1-3 dniowe ćwiczenia.

Obejmuje ono wszystkich żołnierzy zaliczonych /przydzielonych/ do oddziałów Obrony Narodowej i jest prowadzone przez kadre tych oddziałów.

Ilość ćwiczeń doraźnych jest ustalana osobnymi zarządzeniami Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Szkolenie doraźne prowadzi się zasadniczo w małych jednostkach Obrony Narodowej w ramach do plutonu. Niektóre ćwiczenia bojowe, zwłaszcza o charakterze specjalnym, mogą być organizowane w ramach większych oddziałów. Pożądane jest wówczas organizowanie tych ćwiczeń wspólnie z oddziałami wojska.

10.
Metody
szkolenia.

Krótki czas szkolenia na poszczególnych ćwiczeniach nakłada na wszystkich dowódców obowiązek dołożenia wszelkich starań, by każda godzina ćwiczeń została w pełni wykorzystana.

Osiągnięcie celu szkolenia w danym ćwiczeniu będzie zależało przede wszystkim od przygotowania planu organizacyjnego aż do najmniejszych drobiazgów, a następnie - od stosowania odpowiednich metod w realizowaniu programu.

Do przewidywań organizacyjnych należy:

a/ ścisła kalkulacja czasu potrzebnego na zebranie oddziału i postawienie go na właściwej stopie organizacyjnej,

b/ przygotowania materiałowe, sprzętu wyszkoleniowego i zapewnienie zakwaterowania oraz wyżywienia oddziału,

c/ sprawne zlikwidowanie zbiórki po ćwiczeniu.

Przygotowania odnośnie wykonania programu szkolenia winny objąć:

a/ ustalenie celu szkolenia na danej zbiórce,

b/ wybór odpowiedniego terenu ćwiczeń,

- c/ opracowanie szczegółowego programu ćwiczeń,
- d/ należyte przygotowanie kadry instruktorskiej.

Przygotowania te, zarówno organizacyjne jak i szkoleniowe, winny być ustalone i omówione szczegółowo na odprawie instruktorskiej odpowiednio wcześniej przed zarządzeniem poszczególnych ćwiczeń doraźnych.

Do dowódców przełożonych należy szczegółowe sprawdzenie stopnia tego przygotowania i zatwierdzenie programu szkolenia.

Całokształt szkolenia w poszczególnych przedmiotach na dany rok należy tak rozplanować, by zapewnić wyczerpanie materiału oraz utrzymać logiczną ciągłość szkolenia. Zakres szkolenia rozłożyć na poszczególne ćwiczenia doraźne.

Szkolenie prowadzić wyłącznie praktycznie.

Wynik pracy szkoleniowej będzie zależny przede wszystkim od rzetelności pracy dowódców i instruktorów. Winni oni sprawnością organizacyjną i umiejętnością prowadzenia zajęć wpoić w podwładnych przeświadczenie o celowości zarządzanych ćwiczeń, oraz wzbudzić i utrwalić zaufanie do siebie, jako dowódców oddziałów Obrony Narodowej. Dobre samopoczucie oddziałów, płynące z wiary w potrzebę szkolenia się i z zaufania do przełożonych, podniesie wartość moralną oddziałów.

11.
Szkolenie
bojowe.

Cel.

- Doskonalenie sprawności technicznej żołnierza w walce i w zespołach,
- doskonalenie dowódców małych oddziałów piechoty w dowodzeniu zespołem, drużyną strzelecką /pojedynczym ciężkim karabinem maszynowym/ i plutonem w różnych rodzajach działań,
- przygotowanie dowódców i oddziałów do zadań specjalnych.

Zakres.

Tematy ćwiczeń:

- rozpoznanie,
- ubezpieczenia,
- zasadzki,
- działania dywersyjne,
- natarcie,
- obrona /miejscowości i obiektów w działaniach dywersyjnych/.

12.
Szkolenie
strzeleckie.

Cel i zakres.

Przeprowadzić:

- a/ kilka strzelań sportowych szkolno-bojowych, według uznania dowódców brygad /półbrygad/ w zależności od potrzeb szkoleniowych i posiadanej amunicji,
- b/ 1-2 strzelań ostrych szkolno-bojowych z ręcznego /lekkiego/ względnie ciężkiego karabina maszynowego
- c/ kilka strzelań przeciwlotniczych z karabina /amunicją sportową/ i z ciężkiego karabina maszynowego

/przy pomocy wkładek pneumatycznych/ według zarządzeń dowódców brygad i półbrygad.

Dowódców szkolić w technice prowadzenia walki ogniowej zespołów drogą pogadank, ćwiczeń amunicją ślepą, przy sposobności strzelań szkolno-bojowych oraz w ocenie odległości.

Celem odbycia strzelań ostrych szkolno-bojowych, celownicowie ręcznego /lekkiego/ względnie ciężkiego karabina maszynowego powinni być powołani na jedno z ćwiczeń doraźnych do pułków /samodzielnych batalionów/ piechoty.

Rodzaj strzelań ustala dla nich dowódca pułku /samodzielnego batalionu/ piechoty.

13.
Nauka o bro-
ni i sprzę-
cie.

Cel.

Doskonalić w znajomości broni i sprzętu potrzebnej do użycia go w walce, ze zwróceniem szczególnej uwagi na pielęgnację i umiejętne obchodzenie się w warunkach polowych.

Zakres.

Sprzęt będący etatowym wyposażeniem zespołu, do którego dany żołnierz należy.

Bardzo duży nacisk położyć na umiejętność należytego czyszczenia i pielęgnowania broni. Utrzymanie broni w należytym stanie, winno wejść w krew żołnierza i być punktem jego honoru.

14.
Szkolenie
pionierskie.

Cel i zakres.

Doskonalić umiejętności w zakresie budowy stanowisk dla zespołów i drużyn strzeleckich, stanowisk dla broni zespołowych, przeszkód i barykad, improwizowanych przeszkód przeciwpancernych.

Szkolenie pionierskie prowadzić w ramach ćwiczeń bojowych.

Dowódców szkolić w organizowaniu pracy.

15.
Musztra i
władanie
bronią.

Cel i zakres.

Doskonalić postawę, dziarskość, sprężystość oraz sprawność i pewność w ruchach pojedynczych żołnierzy i oddziałów.

Doskonalić we władaniu bronią.

Szkolić dowódców w umiejętności dowodzenia oddziałem zwartym.

Na ćwiczenia musztry przeznaczać możliwie dużo czasu i kłaść nacisk na dokładne i sprawne wykonanie.

16.
Szkolenie w
walce bagnie-
tem.

Cel i zakres.

Doskonalić sprawność żołnierza w użyciu bagnetu a dowódców w dowodzeniu zespołem w walce.

W tym celu stosować walkę jednego z jednym, z dwoma i z kilku przeciwnikami oraz walkę grupową.

17.
Szkolenie w
walce gra-
natem

Cel i zakres.

Doskonalić sprawność żołnierza w posługiwaniu się granatami w różnych warunkach bojowych i terenowych

a dowódców w dowodzeniu zespołem /ćwiczenia szkolno-bojowe pojedynczego żołnierza i zespołu/.

18.

Szkolenie w
obronie prze-
ciwlotniczej,
przeciwigazo-
wej i prze-
ciwpancernej

Cel i zakres.

Szkolenie prowadzić w ramach ćwiczeń bojo-

wych.

Tematy z zakresu obrony przeciwlotniczej, przeciwigazowej i przeciwpancernej traktować dość szeroko, np. obrona przeciwlotnicza małych obiektów, praca posterunków obserwacyjno-meldunkowych i alarmowych obrona przeciw działaniom broni pancerniej, obrona zbiorowa przeciwigazowa i t.p.

19.

Szkolenie w
obserwacji
i w łącz-
ności.

Cel.

Szkolić w obserwacji pola walki piechoty w zasięgu ognia bliskiego oraz w obserwacji powietrznej.

Zakres:

- Spostrzeganie i wskazywanie celów,
- wypatrywanie i rozpoznawanie samolotów oraz użycie sygnałów w służbie obserwacyjno-alarmowej,
- utrzymywanie łączności w walce i w służbie polowej przez gońców,
- środki łączności piechoty z lotnikiem, regulaminowe środki porozumiewania się z lotnikiem, obowiązki piechoty w stosunku do żądań własnego lotnika.

Szkolenie to prowadzić łącznie ze szkoleniem bojowym. Na stanowiska obserwatorów wyznaczać wyszkolonych w tej specjalności.

W odniesieniu do dowódców kłaść nacisk na doskonalenie umiejętności organizowania obserwacji i łączności.

20.

Służba wartownicza i asystencyjna.

Cel i zakres.

Doskonalić umiejętność w zakresie pełnienia służby wartowniczej.

Obrona strzeżonych obiektów przeciw dywersji

W zakresie służby wartowniczej szkolić:

a/ podoficerów i st. strzelców - jako dowódców warty,

b/ strzelców - jako wartowników i rozprawiających.

Przeprowadzać pogadanki o asystencji.

21.

Wychowanie żołniersko-obywatelskie.

Cel i zakres.

Podnieść stopień uświadomienia narodowego i obywatelskiego, oraz rozwijać wartości żołnierskie.

Wyrabiać kult Wodza, wiarę we własne siły, poczucie osobistej i oddziałowej wartości. Kłaść nacisk na zaszczytne znaczenie służby w oddziałach Obrony Narodowej i płynący stąd obowiązek pełnej gotowości bojowej. Omawiać aktualne zagadnienia polityczne, społeczne i gospodarcze.

Pracę wychowawczą prowadzić w oddziałach na zbiórkach i przy każdej nadarzającej się sposobności, a przede wszystkim oprzeć ją na pracy świetlicowej. W prowadzeniu tej pracy wykorzystać w pierwszym rzędzie żołnierzy oddziałów Obrony Narodowej spośród kombatantów historycznych Wojskowych związków federacyjnych.

B. Szkolenie okresowe.

22.
Cel szkole-
nia.

Celem szkolenia okresowego jest:

1. szkolenie bojowe dowódców i oddziałów w ramach od kompanii wzwyż przy współdziałaniu z ciężką bronią piechoty,
2. przygotowanie dowódców i oddziałów do zadań specjalnych,
3. doskonalenie wykonawców do najniższego szczebla w technice walki.

23.
Organizacja
szkolenia.

Szkolenie okresowe odbywa się w obozach.

Obejmuje ono kadrę stałą i wszystkich żołnierzy zaliczonych względnie przydzielonych do oddziałów Obrony Narodowej.

Czas trwania poszczególnych obozów jest ustalany osobnymi zarządzeniami Ministerstwa Spraw Wojskowych.

24.
Tok służby
w obozie.

Obozy oddziałów Obrony Narodowej organizować ściśle na wzór obozów oddziałów wojskowych.

Odpowiednimi instrukcjami uregulować gotowość oddziałów, obronę przeciwlotniczą i przeciwigazową, ochronę przed pożarami. Ustalić place zbiórek i alarmowe, sygnały i t.p. Przeprowadzać częste alarmy. Alarmy z zakresu gotowości bojowej mogą poprzedzać wyruszenie na programowe ćwiczenia bojowe.

25.
Metody szkolenia.

Szkolenie okresowe daje najbardziej korzystne warunki szkolenia oddziałów Obrony Narodowej.

Zasadniczą jego treścią są ćwiczenia bojowe oddziałów od kompanii wzwyż. Poprzedzić je kilku ćwiczeniami plutonu wzmocnionego ciężkimi karabinami maszynowymi. Ćwiczyć rozwijanie oddziałów w szyki luźne oraz umiejętność dowódców we wprowadzaniu oddziałów do walki w różnych położeniach taktycznych i terenowych.

Szczególny nacisk położyć na ćwiczenia specjalne.

W zakresie szkolenia strzeleckiego wykorzystać warunki obozowe na przeprowadzenie ostrych strzelań szkolno-bojowych z podoficerami i strzelcami oraz na rzucania ostre granatami.

Przy każdej sposobności doskonalić w mustrze, podnosząc zwartość oddziałów i dyscyplinę.

Zwracać uwagę na staranne obchodzenie się z bronią i ze sprzętem oraz na należytą ich konserwację.

Wszelkie przygotowania na czas obozu, zarówno organizacyjne jak i szkoleniowe /opracowanie założeń do poszczególnych ćwiczeń itp./ ukończyć odpowiednio wcześniej przed rozpoczęciem obozu. Za całość przygotowań odpowiadają dowódcy brygad i półbrygad.

26.
Szkolenie bojowe.

Tematy ćwiczeń:

- rozpoznanie,

- ubezpieczenie,
- zasadzki,
- działania dywersyjne,
- natarcie,
- obrona.

27.
Szkolenie
strzelec-
kie.

Przeprowadzić następujące strzelania:

a/ w grupie strzeleckiej:

1/ z karabina /dla niespecjalizowanych/:

a/ 1-2 strzelań ostrych szkolno-bojowych,

b/ kilka strzelań przeciwlotniczych amunicją sportową,

2/ z ręcznego /lekkiego/ karabina maszynowego /dla celowniczych/:

a/ 1-2 strzelań ostrych szkolno-bojowych,

b/ w grupie ciężkich karabinów maszynowych /dla karabinowych i celowniczych/,

1/ z ciężkiego karabina maszynowego:

- 1-2 strzelań ostrych szkolno-bojowych,

- kilka strzelań przeciwlotniczych przy użyciu pneumatyka.

Rodzaj i ilość strzelań - według zarządzeń dowódców brygad i półbrygad, w zależności od warunków terenowych, dyspozycyjnego czasu i posiadanej amunicji

28.
Walka gra-
natem.

Odbić rzucanie granatami ostrymi.

C. S z k o l e n i e s t a ł e .

29.
Organizacja
szkolenia.

Szkolenie stałe jest prowadzone w organizacjach przysposobienia wojskowego przez kadrę oddziałów Obrony Narodowej.

Obejmuje ono dwie grupy:

a/ do I grupy należą ochotnicy, którzy ukończyli w przysposobieniu wojskowym pierwszy stopień wyszkolenia,

b/ do II grupy należą podoficerowie i szeregowcy rezerwy po odbyciu służby czynnej, podoficerowie i szeregowcy przeszkoleni w skróconym czasie w oddziałach szkolnych Obrony Narodowej oraz ochotnicy przeszkoleni w organizacjach przysposobienia wojskowego w zakresie drugiego stopnia wyszkolenia.

Programy szkolenia dla obu grup na podstawie niniejszych wytycznych opracowuje Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w porozumieniu z Departamentem Piechoty Ministerstwa Spraw Wojskowych.

30.
Cel szkole-
nia.

Grupa I.

Uzupełnić wyszkolenie przez wykonanie programu przewidzianego dla drugiego stopnia przysposobienia wojskowego.

Grupa II.

Doskonalić umiejętności wojskowe nabyte w czasie szkolenia dotychczasowego.

31.
zakres szkole-
nia.

Grupa I.

1. Szkolenie bojowe:

- nauka działania pojedynczego strzelca i zespołu w różnych rodzajach walki.

2. Szkolenie strzeleckie:

- opanowanie umiejętności użycia karabina powtarzalnego w zwalczaniu celów do odległości 300 m,
- ocenę odległości do 600 m.

3. Nauka o broni:

- znajomość współdziałania poszczególnych części karabina powtarzalnego przy strzale,

- umiejętność czyszczenia i konserwacji karabina,

- ogólna znajomość granatów ręcznych.

4. Szkolenie w obronie przeciwgazowej:

- ogólny opis maski przeciwgazowej,

- nakładanie i zdejmowanie maski,

- zachowanie się przed, w czasie i po napadzie gazowym:

5. Musztra:

- musztra pojedynczego strzelca i zespołu.

6. Wychowanie fizyczne:

- gry i zabawy sportowe.

7. Służba wartownicza:

- umiejętność pełnienia służby na posterunku przez wartownika ochronnego.

8. Wychowanie żołnierskie i obywatelskie.

Grupa II.

1. Doskonalenie wyszkolenia podstawowego pojedynczego strzelca i zespołu:

- podtrzymanie sprawności strzeleckiej,
- musztra pojedynczego strzelca i zespołu,
- szkolenie bojowe pojedynczego strzelca i zespołu,
- służba wartownicza.

2. Wychowanie fizyczne.

3. Wychowanie żołnierskie i obywatelskie.

32.

Realizowanie
programów
szkolenia.

W realizowaniu programów uwzględniać następującą kolejność ze względu na ważność poszczególnych działów szkolenia:

1. wychowanie żołnierskie i obywatelskie,
2. szkolenie strzeleckie,
3. nauka o broni,
4. musztra i zdyscyplinowanie,
5. służba wartownicza,
6. szkolenie bojowe,
7. szkolenie w obronie przeciwwgazowej,
8. wychowanie fizyczne.

D. Szkolenie specjalistów.

33.
Kategorie
specjali-
stów.

Szkolenie specjalistów oddziałów Obrony Narodowej obejmuje następujące ich kategorie:

- 1/ celowniczych ręcznych /lekkich/ i ciężkich karabinów maszynowych,
- 2/ obserwatorów,
- 3/ telefonistów,
- 4/ zwiadowców - kolarzy,
- 5/ sanitariuszy,
- 6/ kucharzy.

34.
Organizacja
szkolenia.

Specjaliści oddziałów Obrony Narodowej rekrutują się zasadniczo spośród rezerwistów, wyszkolonych w danej specjalności w czasie służby czynnej.

Brakujących specjalistów muszą przygotować sobie oddziały Obrony Narodowej spośród przedpoborowych w Ośrodkach Szkolnych Obrony Narodowej względnie na kursach organizowanych przy oddziałach wojska. Wyjątek stanowić mogą zwiadowcy - kolarze, których przygotować w zakresie ich specjalności w czasie normalnego szkolenia doraźnego i okresowego.

Doskonalenie specjalistów prowadzić na ćwiczeniach doraźnych i okresowych według wytycznych szczegółowych dowódców brygad i półbrygad.

Podstawą szkolenia specjalistów jest "Instrukcja wyszkolenia piechoty Cz.II-A" /odnośnie celowniczych i obserwatorów/ oraz "Instrukcja wyszkolenia piechoty Cz.II-B".

E. Doskonalenie kadry.

35.
Organizacja
szkolenia.

Doskonalenie oficerów służby stałej, oficerów i podchorążych rezerwy oraz podoficerów zawodowych należących do kadry stałej Obrony Narodowej, prowadzić na podstawie wytycznych Ministerstwa Spraw Wojskowych dotyczących szkolenia kadry zawodowej oraz na podstawie dodatkowych wytycznych wyższych przełożonych.

Doskonalenie to prowadzą:

a/ dowódcy brygad i półbrygad - w odniesieniu do dowódców batalionów i kompanij,

b/ dowódcy batalionów - w odniesieniu do oficerów i podchorążych rezerwy /dowódców plutonów/ i do podoficerów.

W sposobie szkolenia stosować ćwiczenia indywidualne w terenie.

W szkoleniu oficerów zwrócić uwagę na naukę rzemiosła bojowego i techniki dowodzenia.

Należy tu:

- umiejętność patrzenia w teren i na położenie pod kątem otrzymanego zadania,
- wyciąganie logicznych wniosków,
- pobieranie decyzji,
- ujmowanie powziętej decyzji w formę krótkiego rozkazu i nakreślenie sposobu wykonania.

Przy omawianiu sposobów wykonania wymagać sprecyzowanych rozkazów i dokładnych określeń w terenie.

Szczególną uwagę zwrócić na umiejętność współdziałania z innymi bronią, na organizację łączności i obserwacji, na umiejętność wyboru stanowisk dla ciężkiej broni piechoty oraz na znajomość regulaminów.

Tematy dostosować do zadań specjalnych.

Spośród tematów kłaść duży nacisk na umiejętność organizowania i prowadzenia rozpoznania.

W szkoleniu podoficerów zwracać uwagę głównie na:

- umiejętność dowodzenia zespołem i drużyną,
- opanowanie zasad służby polowej,
- gruntowną znajomość broni,
- celowe wykorzystanie terenu przy wyborze stanowisk ogniowych.

Cwiczenia doskonalące indywidualne dla oficerów i podchorążych rezerwy muszą odbywać się niezależnie od ćwiczeń doraźnych i okresowych i nie mogą być zaliczane na poczet obowiązkowych ćwiczeń w rezerwie.

Niezależnie od doskonalenia kadry stałej Obrony Narodowej jak wyżej, prowadzą ponadto dowódcy dywizyj, wyznaczeni oddzielnym zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych, doskonalenie dowódców bry-

gad i półbrygad oraz dowódców batalionów Obrony Narodowej, powołując ich na ćwiczenia bez oddziałów, organizowane dla oficerów sztabowych danej dywizji.

Organizacja i przebieg szkolenia żołnierzy

Obrony Narodowej.

Charakter szkolenia	Kto szkoli	Czas szkolenia	Szkoleniu podlegają	Zakres szkolenia	UWAGI
1	2	3	4	5	6
Szkolenie doraźne	W zwartych oddziałach Obrony Narodowej	Ćwiczenia o czasie trwania każdorazowo od 1-3 dni.	Wszystkie kategorie podoficerów i strzelców oddziałów Obrony Narodowej.	a. Usprawnienie gotowości alarmowej i organizacyjnej oddziałów. b. Przeprowadzanie strzelań ostrych z celowniczymi r.k.m. wzgl. c.k.m. i magazynami - strzelań sportowych. c. Doskonalenie sprawności technicznej i bojowej pojedynczego żołnierza, a dowódców - w dowodzeniu oddziałami piechoty do plutonu włącznie. d. Przygotowanie do zadań specjalnych. e. Musztra i dyscyplinowanie oddziałów.	Ilość ćwiczeń w ciągu roku według oddzielnych zarządzeń M.S. Wojsk.
Szkolenie okresowe w obozach		Czas trwania według oddzielnych zarządzeń M.S. Wojsk.	Wszystkie kategorie podoficerów i strzelców oddziałów Obrony Narodowej.	a. Szkolenie bojowe dowódców i oddziałów od kompanii wzwyż. b. Przeprowadzanie strzelań ostrych szkolno-bojowych. c. Musztra i dyscyplinowanie oddziałów.	
Szkolenie stałe	Dowódcy oddziałów	W organizacji przysposobienia wojskowego.	1. Podoficerowie i szeregowcy rezerwy po odbyciu służby czynnej 2. Przeszkoleni w czasie skróconym w oddziałach szkolnych O.N. przy pułkach /samodzielnych baczach/ piechoty względnie w Stałych Ośrodkach Szkolnych O.N. 3. Ochotnicy przeszkoleni w organizacjach przysposobienia wojskowego w zakresie I-go stopnia wyszkolenia. 4. Ochotnicy przeszkoleni w organizacjach przysposobienia wojskowego w zakresie II-go stopnia wyszkolenia.	Ad 1, 2 i 4. a. Doskonalenie wyszkolenia podstawowego pojedynczego strzelca i zespołu obejmujące: - podtrzymanie sprawności strzeleckiej, - musztrę pojedynczego strzelca i zespołu, - szkolenie bojowe pojedynczego strzelca i zespołu, - służbę wartowniczą. b. Wychowanie fizyczne. c. Wychowanie żołnierskie i obywatelskie. Ad 3. Wykonywanie programu dla II-go stopnia P.W.	

Sprawozdanie

z wyszkolenia żołnierzy Obrony Narodowej za okres....

od dnia.....do dnia.....

---ooo---

1.W jakim stopniu osiągnięto nakazane cele wyszkoleniowe w odniesieniu do poszczególnych grup osobowych żołnierzy Obrony Narodowej:

- oficerów rezerwy i podchorążych rezerwy,
- podoficerów rezerwy,
- szeregowców rezerwy,
- ochotników /przedpoborowych/,
- przeszkolonych w skróconym czasie w oddziałach szkolnych Obrony Narodowej

w zakresie:

- a/ wychowania żołnierskiego i obywatelskiego,
- b/ sprawności alarmowej i gotowości bojowej,
- c/ przygotowania do użycia w służbie polowej i w walce oraz w służbie asystencyjno-wartowniczej.

Ad pkt.a/. Omówić bardziej szczegółowo: nastawienie żołnierzy do służby w oddziałach Obrony Narodowej, karność /ilość ukaranych dyscyplinarnie i sądownie za przewinienia w oddziałach Obrony Narodowej, dbałość o umundurowanie i oporządzenie, udział żołnierzy w pracy świetlicowej.

Ad pkt.b/. Podać przeciętny procent stawiennictwa żołnierzy na zbiórki alarmowe i na ćwiczenia doraźne /terminowe/ oraz przeciętny czas zbiórki oddziału /kompanii, plutonu/ rozmieszczonego w jednej miejscowości, w różnych warunkach /dzień roboczy, świąteczny, w dzień i w nocy/.

Ad pkt.c/. Omówić ogólnie osiągnięte wyniki w poszczególnych działach szkolenia. Podać odbyte strzelania sportowe i ostre oraz ich wyniki.

2. Poziom wyszkolenia specjalistów poszczególnych kategorii. Zorganizowane kursy przy pułkach piechoty na pokrycie zapotrzebowania, ilość przeszkolonych i osiągnięte wyniki.

3. Przygotowanie kadry zawodowej jako dowódców i osiągnięte wyniki doskonalenia w okresie sprawozdawczym. Podać ilość odbytych ćwiczeń indywidualnych z oficerami i podoficerami oraz osiągnięte wyniki tych ćwiczeń.

4. Osiągnięte wyniki szkolenia stałego prowadzonego w przysposobieniu wojskowym. Czy wszyscy żołnierze Obrony Narodowej biorą udział w tych ćwiczeniach, jak ćwiczenia te są organizowane, jaki jest ich poziom i konkretne wyniki?

5. Osiągnięte wyniki w zakresie przygotowania oddziałów Obrony Narodowej do zadań specjalnych. Podać ilość odbytych ćwiczeń w ramach kompanii i wyższych związków, udział oddziałów Obrony Narodowej w ćwiczeniach wspólnych z wojskiem.

6. Reasumując - jak przedstawia się ogólnie sylwetka oddziałów Obrony Narodowej jako całości pod względem moralnym, dyscypliny, prezencji, wyszkolenia bojowego, sprawności alarmowej i gotowości bojowej?

7. Na jakie trudności natrafiono przy układaniu programów ich urzeczywistnieniu w odniesieniu do postanowień wytycznych szkolenia.

8. Na jakie trudności natrafiono w sprawach materialowych związanych ze szkoleniem a dotyczących: placów ćwiczeń, strzelnic, sprzętu wyszkoleniowego, ryczałów, broni, amunicji i t.d.

9. Własne wnioski dotyczące zakresu i metod szkolenia.

3003/

3

3003/3